

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА
БЕОГРАД

Примљено	21.07.2014.
Одобрено	22.09.11

**УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА У БЕОГРАДУ
НАСТАВНО - НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА У БЕОГРАД**

11000 БЕОГРАД

ПРЕДМЕТ: Приговор на Извештај Комисије за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту ванредног, односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област од 17.јула 2014. године

У штампаној публикацији Националне службе за запошљавање Послови бр. 569 објављен је 14.маја 2014.године конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту ванредног, односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област на Факултету политичких наука Универзитета у Београду.

Изборно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду на својој седници одржаној 24.априла 2014. године одредило је Комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, у саставу: проф. др. Мирко Васиљевић, редовни професор Правног факултета у Београду, проф. др. Весна Кнежевић Предић, редовни професор Факултета политичких наука у Београду и проф. др. Предраг Шулејић, редовни професор Правног факултета у Београду у пензији, да саставе и поднесу извештај о пријављеним кандидатима.

Комисија је 17.јула 2014. године поднела Извештај за избор ванредног односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област.

У Извештају под називом 1. Битни елементи, Комисија између осталог наводи да Факултет политичких наука Универзитета у Београду има објективну потребу за ангажовање наставника у области међународног приватног и пословног права, обзиром да је због истека петогодишњег изборног периода ванредном професору, упражњено је место наставника, те да постоји стога потреба за ангажовање редовног односно ванредног професора који би изводио наставу на предметима у сфери међународно приватног и пословног права.

Оваква констатација Комисије није у складу са објављеним конкурсом, који је објављен у једином писаном гласилу у публикацији Послови, где је само наведено да се конкурс расписује за ванредног односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област, без навођења било какве уже области, те је самим тим Комисија поступила супротно садржини објављеног конкурса, у коме је у сваком случају требало да буде наведено о којој се ужој научној међународно-правној области ради.

У исто време поставља се питање да ли је изборно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду, на својој седници одржаној 24. априла 2014. године одредило Комисију која по својим стручним својствима може бити Комисија за подношење извештаја за избор за ванредног односно редовног професора у овој области права, будући да је одредбом члана 49 Статута Факултета политичких наука Универзитета у Београду у ставу 3. прописано да наставници и то њих троје колико најмање може бројати комисија морају имати научно звање из уже научне области за коју се наставник бира, а уколико се бира кандидат за ужу научну међународно-правну област, онда је за очекивати да сви чланови комисије морају имати завршен Правни факултет, а не само докторат односно докторску тезу стечену на Правном факултету, какав је случај са проф. др Весном Кнежевић Предић, јер на такав начин се без завршетка студија на Правном факултету додељује звање доктора правних наука, иако кандидат не заврши Правни факултет што је својеврсни нонсенс.

Наиме, проф. др Весна Кнежевић Предић¹ није правник, није завршила Правни факултет, ни основне, ни магистарске студије, већ је завршила на Факултету политичких наука у Београду, а само је докторирала на Правног факултету у Новом Саду, чиме по мом дубоком уверењу не може преносити знање из међународно-правне области, дакле из области из које није стекла ни знања кроз основне студије. Такође се поставља питање да ли проф. др Предраг Шулејић² може бити члан Комисије иако је правник, али је све време предавао Трговинско право и Право осигурања, која права свакако не спадају у ужу научну област међународног права.

Осим тога Комисија у свом извештају предлаже да се једини кандидат која по Комисији испуњава услове конкурса др Сања Данковић Степановић изабере у редовног професора, иако и сама Комисија утврђује да је истекао петогодишњи мандат ванредног професора у које звање је била изабрана др. Сања Данковић Степановић, те се поставља питање да ли је могуће истеком звања ванредног професора исто предложити у звање редовног професора што би било у супротности са ставом 3. чл 116 Статута Факултета политичких наука у Београду, где се наводи да конкурс мора бити расписан најкасније шест месеци пре истека времена на који је наставник биран. Увидом у Извештај Комисије може се закључити, да је кандидат др Сања Данковић Степановић изабрана за ванредног професора на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2008.године, тако да је прошао рок од 5 година 2013.године за избор у више звање односно реизбор, па се оправдано поставља питање какав је њен садашњи статус обзиром на протек од пет година који је био 2013. године, а сада је јули 2014.године, јер је прошао рок за избор у звање, што је у супротности са чланом 65. став. 4 Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/2005, 100/2007, 97/2008, 44/2010, 93/2012, 89/2013) који носи назив „Заснивање радног односа и стицање звања наставника“ предвиђа да лице које је изабрано у звање предавача, доцента и ванредног професора стиче звање и заснива радни однос на период у трајању од пет година.

Ово је у супротности и са чланом 117 став 1 Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука где се наводи да „Наставници и сарадници стичу звања и заснивају радни однос у следећем трајању:- редовни професор - на неодређено време- ванредни професор и доцент - на пет година.....“³ Др Сањи Данковић Степановић је прошао рок за избор у више звање 2013.године, дакле пре годину дана.

Ови пропусти у поступку за избор за ванредног односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област, као и пропуст да се јасно пропише, право других кандидата на Приговор на Извештај Комисије за избор за ванредног односно редовног професора представљају пропусте које доводе у озбиљну сумњу законитост до сада спроведеног поступка. Како је Комисија поднела Извештај за избор ванредног односно редовног професора за ужу међународно-правну област од 17. јула 2014. године који садржи констатацију да доле потписан кандидат др Јелена Лопичић Јанчић није поднела потпуну пријаву у смислу достављених доказа о испуњености услова конкурса, Комисија је утврдила нешто што није прихватљиво. Наиме, Комисија закључује да је др Јелена Лопичић Јанчић стекла научни назив доктора наука са докторском дисертацијом „која није из међународно-правне области“ под називом Кривично-правна заштита ратних заробљеника у југословенском кривичном праву.

Овакав закључак Комисије у погледу научне области, којој би припао рад односно докторска дисертација кандидата др Јелене Лопичић Јанчић је свакако плод чињенице да чланови Комисије, вероватно из раније помињаних разлога, погрешно тумаче област којом би припала „Кривично-правна заштита ратних заробљеника у југословенском кривичном праву“.

¹ <http://www.fpn.bg.ac.rs/nastavnici-i-saradnici/redovni-profesori/dr-vesna-knezevic-predic/> 24.07.2014.

² <http://www.ius.bg.ac.rs/prof/bivsi.php?action=deveta> 24.07.2014

³ <http://www.fpn.bg.ac.rs/wp-content/uploads/Statut-Univerziteta-u-Beogradu-Fakulteta-politickih-nauka.pdf> од 27.04.2014

Наиме, незамисливо је да се обрађује тема заштите ратних заробљеника, а да се тврди да та тема не спада у област међународног права, јер кривично-правна заштита ратних заробљеника претпоставља обраду ове заштите у домаћем законодавству кроз основе утврђене у међународном јавном праву, међународном хуманитарном праву и међународном кривичном праву, дакле искључиво у односу на стандарде које поставља међународно јавно право. Не може се замислити било какав научни рад о заштити и појму ратних заробљеника, а посебно докторска дисертација др Јелене Лопичић Јанчић под наведеним називом која у суштини представља, после дужег низа година, обраду једног питања међународног права заснованог на Женевским конвенцијама о заштити ратних заробљеника и другим међународним конвенцијама које представљају основ за уређење ове области и у домаћем праву при чему ваља напоменути нешто што би чланови комисије свакако морали да знају, да постоји потреба усаглашавања домаћег законодавства са међународним правом и да међународно право има примат над домаћим правом које се мора приближити или потпуно изједначити са решењима датим у међународном праву, те се не може говорити о томе да рад др Јелене Лопичић Јанчић односно докторска дисертација није из међународно-правне области како то Комисија наводи у свом Извештају.

Због оваквог погрешног тумачења извештај Комисије је мањкав, јер је одмах констатовала да др Јелена Лопичић Јанчић као кандидат не испуњава услове конкурса, при чему чак заузима у одређеном смислу дискриминаторски став у односу на академска звања које је др Јелена Лопичић Јанчић стекла на Универзитету Унион - Никола Тесла" у Београду и Европском центра за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених Нација у Београду. У условима конкурса нигде није писало да предходна звања морају бити на Универзитету у Београду. Затим, Универзитет "Унион - Никола Тесла" у Београду и Европски центар за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених Нација у Београду имају акредитацију у Републици Србији, а још да додам да је Европски центар за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених Нација акредитован у свету.

Због пропуста Комисије да суштински цени учешће кандидата др Јелене Лопичић Јанчић на конкурс, Комисија је непотпуно и нетачно утврдила чињенице што Извештај Комисије чини пристрасним, јер се очигледно фаворизује други кандидат др Сања Данковић Степановић, те стога и даје Извештај који је потпуно необјективан.

НЕТАЧНИ И НЕПОТПУНИ СТАВОВИ КОМИСИЈЕ У ИЗВЕШТАЈУ

Комисија није вредновала оба кандидата, јер је одмах констатовала и закључила да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове Конкурса, док други кандидат др Сања Данковић Степановић испуњава све услове конкурса. **Наведена констатација је нетачна и непотпуна и то из следећих разлога:**

1. Став Комисије је да докторска дисертација кандидата др Јелене Лопичић Јанчић није из Међународно-правне области, јер је под називом: „Кривично-правна заштита ратних заробљеника у југословенском кривичном праву“.

Да је Комисија извршила увид у докторску дисертацију, као и у књигу која је практично докторска дисертација уз мање допуне, а коју је кандидат др Јелена Лопичић Јанчић приложила за овај конкурс под називом „Кривично-правна заштита ратних заробљеника у југословенском кривичном праву“ могли би да закључе да теза има међународноправне и кривичноправне аспекте. Појам и заштита ратних заробљеника је проистекла из низа међународних конвенција које се изучавају у међународном јавном праву, међународном хуманитарном праву и међународном кривичном праву. Из наведене констатације Комисије се утврђује формално

правни недостатак који смо раније навели у смислу састава Комисије, што је и довело до необјективности у Извештају Комисије.

С обзиром на горе наведено, први разлог да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове конкурса је нетачан.

2. Као други разлог, Комисија је констатовала да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове из конкурса наводећи у свом извештају на страни 3. следеће: „С обзиром да кандидаткиња никада није била бирања у звање наставника на Универзитету у Београду, Комисија је, поступајући сходно принципу најповољнијег по кандидаткињу, за почетак периода за који се врши процена испуњености услова Конкурса узела 2009. годину када је изабрана у прво наставно звање доцента. Комисија је додатно приликом констатовања неиспуњености појединачних услова Конкурса узела у обзир и временски период целокупног библиографског, научног и наставног опуса кандидаткиње (1998-2014). Комисија је анализирала доказе о испуњености услова и утврдила да кандидаткиња не испуњава услов за избор у звање редовног професора у погледу три битна елемента, који су сваки за себе искључујуће правне природе:

Научни радови кандидаткиње не испуњавају услов у погледу минималног броја научних радова у научним часописима са SCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета, односно научних радова објављених у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком, с обзиром да је кандидаткиња после избора у прво наставно звање 2009. године објавила један рад у националном часопису међународног значаја, односно са листе коју утврђује Универзитет на предлог факултета, под називом „Проф.др Алберт Вајс и Нирнбершки процес“, Анали Правног факултета у Београду бр. 2, стр. 381-393, Београд, 2011. Ценећи испуњеност услова узимањем у обзир укупног библиографског опуса кандидаткиње у периоду 1998-2014, Комисија је констатовала негативан резултат.

Кандидаткиња у погледу објављених радова не испуњава услов за избор у звање редовног професора Универзитета у Београду, који укључује и испуњеност услова за звање доцента, односно објављена најмање три рада у научним часописима са SCI, SSCI, AHCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета, или најмање пет радова објављених у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком, будући да у наведеном периоду осим поменутог рада „Проф.др Алберт Вајс и Нирнбершки процес“ у часопису Анали Правног факултета у Београду (2011), има објављен још рад у националном часопису међународног значаја 4 „Кривично дело суровог поступања са рањеницима, болесницима и ратним заробљеницима“, Правни живот бр. 9, стр. 67-80, Београд, 2006.“

Из наведеног се јасно види пристрасност Комисије за другог кандидата др Сању Данковић Степановић и тиме и необјективност, иако Комисија мора бити непристрасна и објективна.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз молбу за Конкурс приложила сву потребну докуменатацију, али с обзиром да Комисија то није уврстила у своја разматрања и оцену, овде морам све детаљно образложити јер, као што сам навела, Комисија ту документацију није узела у разматрање.

Несхватљиво је да Комисија није узела у обзир да радови кандидата др. Јелене Лопичић Јанчић обухватају материју међународног јавног права, међународног хуманитарног права и међународног кривичног права. Апсурдно је да Комисија ниподаштава материју међународног јавног права, међународног хуманитарног права и међународног кривичног права, која је данас у савременом праву у читавом свету већ најмање две деценије доспело у први план, почев од избијања југословенске кризе, предмета пред Међународним судом правде у Хагу, оснивањем

Међународног трибунала у Хагу, оснивањем Међународног кривичног суда (Римски статут) и друго.

Комисија такође није узела у обзир да је кандидат др Јелена Лопичић Јанчић у већ два образовна центра изабрана у звања и то на Универзитету "Унион - Никола Тесла" у Београду и на Европском центру за мир и развој Уједињених нација. Уз сво поштовање свих образовних универзитетских институција у Србији, ипак Европски центар за мир и развој Уједињених нација у Београду је једини у Европи већ тридесет година и део је Универзитета Уједињених нација и има светску репутацију. Несхватљиво је да то Комисији није било познато.

Комисија пропушта да истакне да је кандидат др Јелена Лопичић Јанчић била на следећим усавршавањима:

1. University of Illinois - Chicago, International Criminal Justice Course - Универзитет Илиноис у Чикагу - курс међународног кривичног права (изабрана од стране Београдског Универзитета и Правног Факултета у Београду и Министарства за образовање)
2. Курс Међународног Приватног права, Хашка Академија Међународног Права
3. Курс Међународног Јавног права, Хашка Академија Међународног Права
4. Примењивала међународно јавно право, међународно хуманитарно право и међународно кривично право и бранила Србе пред Међународним трибуналом у Хагу на енглеском језику преко десет година.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић осим што се бави научним радом у својој професионалној каријери има: правосудни испит, проглашена је за најмлађег члана Адвокатске Коморе Србије, стални је судски преводилац за енглески језик при Вишем суду у Београду, поседује Сертификат посебног знања из области права детета и кривичноправној заштити малолетних лица.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић има много више референци, праксе, више објављених чланака из међународноправне области и радова и има 8 књига, док кандидат др Сања Данковић Степановић током целе своје каријере на Факултету политичких наука у Београду има само 4 књиге од којих је само једна из међународноправне области и свега неколико радова из међународноправне области и то најужег дела међународног привредног права, док већина радова није из међународноправне области, већ искључиво из области привредног односно трговинског права, а у конкурс у је изричито написано да је потребан ванредни односно редовни професор из међународноправне области, а не из привредног и трговинског права.

Ако се овај Извештај усвоји сматрам да треба укинути јавно расписивање конкурса за универзитетско звање, већ да то буде резервисано за лица која су већ на факултету примљена за асистента, па после одређеног истека времена аутоматски да се унапреде у друго више звање, па све до редовног професора. Други кандидати који су ван факултета без обзира на своје квалитете и референце не би требало да имају практично никакву шансу.

Пошто Комисија није узела уопште у разматрање монографије и научне радове кандидата др Јелене Лопичић Јанчић иако су уз пријаву приложени, него је само констатовала да од 1998.године до 2014. године има два објављена чланка, те да не испуњава услове ни за доцента, дајем одговор на горе наведене тврдње Комисије.

Уз пријаву на конкурс кандидат је приложила Одлуку о стицању научног звања – научни сарадник од 28.01.2009. године на Институту за криминолошка и социолошка истраживања, у овереној фотокопији, а пошто то није било довољно сада прилажем и Извештај где се може јасно и недвосмислено утврдити да је кандидат др Јелена Лопичић Јанчић 2009.године имала услове за звање научног сарадника - доцента.

Наводим списак мојих научних радова и књига.

**НАУЧНИ РАДОВИ И КЊИГЕ ОБЈАВЉЕНИ ДО ИЗБОРА
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА**

А. КЊИГЕ-МОНОГРАФИЈЕ

1. РАТНИ ЗЛОЧИН ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ИЗ ЧЛАНА 142 КЗ СРЈ, Београд, 1999, ЕХЦЕЛСИОР, стр. 178, рецензенти, проф. др. Обрад Перић и проф. др. Стеван Ђорђевић
2. КРИВИЧНОПРАВНА ЗАШТИТА РАТНИХ ЗАРОБЉЕНИКА У ЈУГОСЛОВЕНСКОМ КРИВИЧНОМ ПРАВУ, Београд 2005, ИП "Ваша књига", стр.434, рецензенти проф. др. Обрад Перић и проф. др. Зоран Стојановић
3. РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ РАТНИХ ЗАРОБЉЕНИКА - СУДСКА ПРАКСА, Београд 2005, ИП "Ваша књига", стр.434, рецензенти проф. др. Обрад Перић и проф. др. Зоран Стојановић

Б. НАУЧНИ РАДОВИ

1. МЕТОДИКА ДОКАЗИВАЊА РАТНИХ ЗЛОЧИНА СА ОСВРТОМ НА НИРНБЕРШКИ СУД, Нови Сад, 1998, Право, теорија и пракса, бр.12, стр.57-64.
2. РАЗВОЈ КРИВИЧНОГ ДЕЛА РАТНОГ ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА И УГРОЖАВАЊЕ ПРАВА СЛОБОДЕ, Београд, 1998, Правни живот, бр. 9, Том I, стр.565-584.
3. ПОЈАМ РАТНОГ ЗЛОЧИНА ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА, Београд 2000, Бранич, број 2. стр.5-13.
4. РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА – УПОРЕДНО ПРАВНИ ПРЕГЛЕД НЕКИХ СТРАНИХ ЗАКОНОДАВСТАВА, Београд, 2000, Југословенска Ревиија за криминологију и кривично право, бр.1-2, стр.201-213
5. КРИВИЧНО ДЕЛО РАТНИ ЗЛОЧИН ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ИЗ ЧЛАНА 142 КЗ СРЈ – ЈУГОСЛОВЕНСКА СУДСКА ПРАКСА, Нови Сад, 2000, Право, теорија и пракса, број 9-10, стр.41-51.
6. РАДЊА ИЗВРШЕЊА КРИВИЧНОГ ДЕЛА РАТНИ ЗЛОЧИН ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ИЗ ЧЛАНА 142. КЗ СРЈ, Нови Сад, 2001, Гласник адвокатске коморе Војводине број 11-12, стр. 514-522.
7. ПРИКАЗ - ПРОФ. ДР. ОБРАД ПЕРИЋ ПРИРУЧНИК ЗА ПРИМЕНУ КРИВИЧНОПРАВНИХ ПРОПИСА О МАЛОЛЕТНИЦИМА (ОДРЕДБЕ МАТЕРИЈАЛНОГ, ПРОЦЕСНОГ и ИЗВРШНОГ ПРАВА), Београд, 2003, Бранич, број 2-3, стр.115-117.
8. ПРАВО НА ЖИВОТ РАТНИХ ЗАРОБЉЕНИКА У САВРЕМЕНОМ МЕЂУНАРОДНОМ ХУМАНИТАРНОМ ПРАВУ, Београд, 2003, Правни живот бр. 9, стр.27-42.
9. МЕЂУНАРОДНОПРАВНО РЕГУЛИСАЊЕ КРИВИЧНОПРАВНЕ ЗАШТИТЕ РАТНИХ ЗАРОБЉЕНИКА У XIX ВЕКУ, Нови Сад, 2003, Гласник адвокатске коморе Војводине, бр. 11-12, стр. 423-433.

10. СИЛА ЗАШТИТНИЦА У ОРУЖАНОМ СУКОБУ, Нови Сад, 2004, Гласник адвокатске коморе Војводине бр. 3-4, стр.129-136

11. КРИВИЧНО ДЕЛО СУРОВОГ ПОСТУПАЊА СА РАЊЕНИЦИМА, БОЛЕСНИЦИМА И РАТНИМ ЗАРОБЉЕНИЦИМА, Београд, 2006, Правни живот бр. 9 Том I, стр 67-80.

12. РАТНИ ЗЛОЧИНИ АУСТРОУГАРСКЕ И БУГАРСКЕ НАД СРПСКИМ РАТНИМ ЗАРОБЉЕНИЦИМА ЗА ВРЕМЕ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА 1914-1918 ГОДИНЕ, Тара, 2006, Тематски међународни научни скуп, Примена међународног кривичног права од стране међународних и домаћих судова, стр. 483-496.

НАУЧНИ РАДОВИ И КЊИГЕ ОБЈАВЉЕНИ ДО ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

А. КЊИГЕ-МОНОГРАФИЈЕ

1. РАТНИ ЗЛОЧИНИ НЕМАЧКИХ ОКУПАТОРА У ЈУГОСЛАВИЈИ 1941-1945.ГОДИНЕ-пресуде југословенских војних судова, Београд, 2010, Музеј жртава геноцида, стр.343, рецензенти проф. др. Обрад Перих и проф. др. Зоран Стојановић

2. СТАТУС РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА У МЕЂУНАРОДНОМ И КРИВИЧНОМ ПРАВУ, Београд, 2012, Музеј жртава геноцида, стр.298, рецензенти проф. др. Зоран Стојановић, проф. др. Миодраг Старчевић и проф. др. Владан Јончић

Б. НАУЧНИ РАДОВИ

1. ЗАКОНОДАВСТВО СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА У ВЕЗИ ТЕРОРИСТИЧКИХ ДЕЛА, Београд, 2010, Страни правни живот, бр.1/2010, Институт за упоредно право, стр.183-200

2. РАТНИ ЗЛОЧИНИ КРОЗ ИСТОРИЈУ, Београд, 2010, Правни живот бр.9, том I стр. 155-167

3 КОНВЕНЦИЈА О ПОБОЉШАЊУ СУДБИНЕ ВОЈНИХ РАЊЕНИКА У ВОЈСКАМА У РАТУ ОД 22.АВГУСТА 1864.ГОДИНЕ, Београд, 2011, Crimen, часопис за кривичне науке, број 1, година II, стр.107-115

4. ПРИКАЗ - ПРОФ. ДР. ЂОРЂЕ ИГЊАТОВИЋ И БИЉАНА СИМЕУНОВИЋ-ПАТИЋ, ВИКТИМОЛОГИЈА, Београд, 2011, Бранич, број 1-2, стр.173-176.

5 ПРОФ. ДР АЛБЕРТ ВАЈС И НИРНБЕРШКИ ПРОЦЕС, Београд, 2011, Анали Правног факултета у Београду, број.2, стр. 381-393.

6. ПРИКАЗ - ПРОФ. ДР. БОРИС КРИВОКАПИЋ: ЕНЦИКЛОПЕДИЈСКИ РЕЧНИК МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА И МЕЂУНАРОДНИХ ОДНОСА, Београд, 2012, Међународни проблеми, бр. 1/2012, стр.104-106

7. МЕЂУНАРОДНИ ЦРВЕНИ КРСТ, Београд, 2012, Страни правни живот, бр.2/2012, Институт за упоредно право, стр.395-404

8. ИСТОРИЈСКИ РАЗВОЈ МЕЂУНАРОДНЕ И КРИВИЧОПРАВНЕ ЗАШТИТЕ РАЂЕНИКА И БОЛЕСНИКА, Београд, 2012, Правни живот, бр. 5-6/2012, стр.55-66

9. КРШЕЊЕ ЖЕНЕВСКИХ КОНВЕНЦИЈА ИЗ 1949.ГОДИНЕ У ОДНОСУ НА РАЂЕНИКЕ, БОЛЕСНИКЕ И РАТНЕ ЗАРОБЉЕНИКЕ У РАТОВИМА КОЈИ СУ ВОЂЕНИ ОД 1945.ГОДИНЕ ДО 1990.ГОДИНЕ, Београд, 2012, Међународна политика, април-јул 2012, стр.116-131

10. ПРИКАЗ: ДАВИД Ђ. ДАШИЋ-ИСТОРИЈА ДИПЛОМАТИЈЕ, Београд, 2012, Међународна политика, април-јул 2012, стр.136-138

НАУЧНИ РАДОВИ И КЊИГЕ ДО КОНКУРСА **2014. ГОДИНЕ**

А. КЊИГЕ И МОНОГРАФИЈЕ

1. РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ РАЂЕНИКА, БОЛЕСНИКА И ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА, ТЕОРИЈА И ПРАКСА, Београд, 2012, Музеј жртва геноцида, стр.155, рецензенти проф. др. Зоран Стојановић, проф. др. Стеван Ђорђевић и проф. др. Борис Кривокапић

2. КОНЗУЛАРНИ ОДНОСИ И КОНЗУЛАРНО ПРАВО, (ко-ауторство са Ђорђем Н. Лопичићем) Београд, 2013, Институт за Међународну политику и привреду, стр. 324 рецензенти проф. др. Смиља Аврамов, проф. др. Родољуб Етински и проф. др Зоран Вучинић

3. АЛБЕРТ ВАЈС (1905-1964) ЖИВОТ И ДЕЛО, Београд, 2014., стр. 272. (у тренутку конкурса кандидат је приложила рецензије проф. др. Смиље Аврамов, проф. др Зорана Вучинић и проф. др. Бориса Кривокапић,) Издавач Институт за Међународну политику и привреду, јер је књига била у штампи.- сада прилажем и књигу да би се Комисија уверила у веродостојност рецензија.

Б. ТЕМАТСКИ ЗБОРНИЦИ

1. ОД НИРНБЕРГА ДО ХАГА ПОУКЕ ИСТОРИЈЕ, Зборник радова, - уредник проф. др.Јелена Лопичић Јанчић, Београд, Београдски форум за свет равноправних, 2012

Ц. НАУЧНИ РАДОВИ

1. РАЂЕНИЦИ И БОЛЕСНИЦИ У ЗАКОНОДАВСТВУ КНЕЖЕВИНЕ И КЊАЖЕВИНЕ СРБИЈЕ ОД 1878-1918.ГОДИНЕ, Тара, 2012, Једанаести тематски међународни научни скуп, Релевантна питања примене међународног кривичног права у националном праву, стр.516-525

2. РЕХАБИЛИТАЦИЈА КНЕЗА ПАВЛА КАРАЂОРЂЕВИЋА, Београд, 2012, Правни живот, бр. 7-8/2012, стр.103-114

3. НИРНБЕРШКА ПРЕСУДА И ЈУГОСЛАВИЈА, Београд 2012, Од Нирнберга до Хага Поуке Историје, стр. 189-198

4. МЕЂУНАРОДНОПРАВНО РЕГУЛИСАЊЕ ЗАШТИТЕ РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА У XIX ВЕКУ, Београд 2012, Правни живот бр.12, том IV стр. 333-346
5. THE CIVILIAN POPULATION, WOUNDED, SICK AND PRISONERS OF WAR IN THE NAZI CONCENTRATION CAMPS OF EUROPE DURING THE SECOND WORLD WAR 1939-1945, (Оригинал текст на енглеском превод на српски: Цивилно становништво, рањеници, болесници и ратни заробљеници у нацистичким концентрационим логорима у Европи за време Другог светског рата 1939-1945), Београд, 2012, Мегатренд Ревизија, бр. 4/2012, стр.217-230
6. ЗАКОН О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПРАКСИ, Београд, 2012, Историја 20.века, бр. 3/2012, Часопис Института за савремену историју, стр. 191-206
7. КРИТИЧКИ ПРИКАЗ ОСНИВАЊА И РАДА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ У ХАГУ, Београд, 2013, Зборник радова „Хашки Трибунал изазови и реалност“, Удружење за кривично право и криминологију, стр. 115-124
8. ПРЕГЛЕД УПОРЕДНОГ ПРАВА НЕКИХ ДРЖАВА У ПОГЛЕДУ КРИВИЧНОПРАВНЕ ЗАШТИТЕ РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА, Београд, 2013, Страни правни живот, бр.1/2013, Институт за упоредно право, стр.233-253
9. РАТНИ ЗЛОЧИНИ У БАЧКОЈ 1941-1945 И СЛУЧАЈ КЕПИРО, Београд 2012, Међународна политика, октобар-децембар 2012, стр. 175-189
10. ЗАШТИТА И МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ СТАТУС РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА ОД 1900. ДО ИЗБИЈАЊА ДРУГОГ СВЕТског РАТА, Београд 2013, Института за новију историју Србије „ТОКОВИ ИСТОРИЈЕ“ број 1/2013 стр.287-308
11. СУЂЕЊЕ ОКРИВЉЕНИМА ЗА КРИВИЧНА ДЕЛА РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ПРЕД МЕЂУНАРОДНИМ ВОЈНИМ СУДОМ У НИРНБЕРГУ И ТОКИЈУ, Тара 2013, Дванаести тематски међународни научни скуп „Међународна кривична дела“, стр. 361-377
12. УЧЕШЋЕ ПРОФ. ДР АЛБЕРТА ВАЈСА НА НИРНБЕРШКОМ ПРОЦЕСУ НАЦИСТИЧКИМ РАТНИМ ЗЛОЧИНЦИМА 1946.године, Љубљана, 2013, у Зборнику Јеврејство, антисемитизам и холокауст, стр. 382-399
13. ПОЈАМ ГЕНОЦИДА У МЕЂУНАРОДНОМ ЈАВНОМ ПРАВУ, Београд 2013, Правни живот бр.12, том IV стр. 221-238
14. НАДЛЕЖНОСТ НАЦИОНАЛНИХ СУДОВА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ ИЗВРШЕНЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ, Београд 2014, Зборник радова „Суђење за ратне злочине пред националним судовима (поводом тридесет година постојања Удружења за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију, стр. 125-141
15. ЗЛОУПОТРЕБА МОЋИ У МЕЂУНАРОДНОМ ПРАВУ ПОСЛЕ ДРУГОГ СВЕТског РАТА, Тара 2014, Тринаести тематски међународни научни скуп „Злоупотреба моћи“ стр. 308-321

16. ДИПЛОМАТСКЕ АКТИВНОСТИ ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ СА ЦИЉЕМ УПОЗНАВАЊА МЕЂУНАРОДНЕ ЈАВНОСТИ О ОКУПАЦИЈИ СРБИЈЕ И РАТНИМ ЗЛОЧИНИМА ИЗВРШЕНИМ ЗА ВРЕМЕ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА ОД СТРАНЕ АУСТРОУГАРСКЕ И БУГАРСКЕ, Зборник „Сто година од почетка Првог светског рата, историјске и правне студије“ Институт за упоредно право у Београду, Интермекс Београд и Завод за уџбенике и наставна средства Београд, Београд, 2014, стр.419-432

17 МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ АСПЕКТ СРБИЈЕ ИЗМЕЂУ ЗАПАДА И ИСТОКА, Зборник Србија између истока и запада, Факултет за дипломатију и безбедност Универзитет „Унион-Никола Тесла“ У Београду, Београд 2014, стр. 183-213

Такође желим да истакнем да су наведени радови објављени у различитим еминентним часописима и да су исти објављени после одобрених рецензија, а да напоменем да су те рецензије биле анонимне.

Имајући у виду да Комисија није ни погледала биографију и библиографију кандидата др Јелене Лопичић Јанчић него је само констатовала да не испуњава услове, желим да сваки услов конкурса за избор у звање редовног професора образложим, а све сходно позитивним прописима. У прилогу достављам моју пријаву на конкурс као и биографију, јер иста очигледно није ни прочитана од стране Комисије.

Сходно Одлуци о изменама и допунама критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду Гласник Универзитета у Београду”, број 140/08, 144/08, 160/11, 161/11 и 165/11), нигде није прописано да за звање ванредног, нити за редовног професора мора да се приложи анкета оцене студената.

Сходно позитивним прописима услови за избор у звање редовног професора су следећи:

I. Најмање два рада објављена после избора у звање ванредног професора у научним часописима са SCI, ANCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета, или најмање три рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком. Кандидат је такође испунио овај услов ако је објавио један рад у часопису са SCI листе, односно у часопису са SSCI, ANCI, ERIH или листе престижних светских часописа за поједине научне области коју утврђује Универзитет на предлог факултета и два рада објављена у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком.

1. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада РЕХАБИЛИТАЦИЈА КНЕЗА ПАВЛА КАРАЂОРЂЕВИЋА, Београд, 2012, Правни живот, бр. 7-8/2012, стр.103-114

2. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада ЗАКОН О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ПРАКСИ, Београд, 2012, Историја 20.века, бр. 3/2012, Часопис Института за савремену историју, стр. 191-206

3. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада ПРЕГЛЕД УПОРЕДНОГ ПРАВА НЕКИХ ДРЖАВА У ПОГЛЕДУ КРИВИЧНОПРАВНЕ ЗАШТИТЕ РАЂЕНИКА И БОЛЕСНИКА, Београд, 2013, Страни правни живот, бр.1/2013, Институт за упоредно право, стр.233-253

4. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада УЧЕШЋЕ ПРОФ. ДР АЛБЕРТА ВАЈСА НА НИРНБЕРШКОМ ПРОЦЕСУ НАЦИСТИЧКИМ РАТНИМ ЗЛОЧИНЦИМА 1946.године, Љубљана, 2013, у Зборнику Јеврејство, антисемитизам и холокауст, стр. 382-399

II. Научна монографија/књига односно уџбеник или критичка монографска публикација.

1. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила књигу РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ РАЊЕНИКА, БОЛЕСНИКА И ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА, ТЕОРИЈА И ПРАКСА, Београд, 2012, Музеј жртава геноцида, стр.155, рецензенти проф. др. Зоран Стојановић, проф. др. Стеван Ђорђевић и проф. др. Борис Кривокапић

2. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила књигу КОНЗУЛАРНИ ОДНОСИ И КОНЗУЛАРНО ПРАВО, (ко-ауторство са Ђорђем Н. Лопичићем) Београд, 2013, Институт за Међународну политику и привреду, стр. 324 рецензенти проф. др. Смиља Аврамов, проф. др. Родољуб Етински и проф. др Зоран Вучинић

3. АЛБЕРТ ВАЈС (1905-1964) ЖИВОТ И ДЕЛО, (у тренутку конкурса приложила сам рецензије проф. др. Смиље Аврамов, проф. др Зорана Вучинић и проф. др. Бориса Кривокапић, јер је књига у штампи). Сада књигу прилажем као доказ да су рецензије и потврда веродостојни. Издавач Институт за Међународну политику и привреду, Београд, 2014, стр. 271 .

III. Најмање два рада објављена после избора у звање ванредног професора у водећем часопису националног значаја у одређеној научној области

1. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада: THE CIVILIAN POPULATION, WOUNDED, SICK AND PRISONERS OF WAR IN THE NAZI CONCENTRATION CAMPS OF EUROPE DURING THE SECOND WORLD WAR 1939-1945, (Оригинал текст на енглеском, превод на српски: Цивилно становништво, рањеници, болесници и ратни заробљеници у нацистичким концентрационим логорима у Европи за време Другог светског рата 1939-1945), Београд, 2012, Мегатренд Ревизија, бр. 4/2012, стр.217-230

2. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада ЗАШТИТА И МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ СТАТУС РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА ОД 1900. ДО ИЗБИЈАЊА ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, Београд 2013, Института за новију историју Србије „ТОКОВИ ИСТОРИЈЕ“ број 1/2013 стр.287-308

3.Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада РАТНИ ЗЛОЧИНИ У БАЧКОЈ 1941-1945 И СЛУЧАЈ КЕПИРО, Београд 2012, Међународна политика, октобар-децембар 2012, стр. 175-189

IV. Најмање два рада са међународног научног скупа објављена у целини

1. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада МЕЂУНАРОДНОПРАВНО РЕГУЛИСАЊЕ ЗАШТИТЕ РАЊЕНИКА И БОЛЕСНИКА У XIX ВЕКУ, Београд 2012, Правни живот бр.12, том IV стр. 333-346- (Копаоничка школа)

2. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада НИРНБЕРШКА ПРЕСУДА И ЈУГОСЛАВИЈА, Београд 2012, Од Нирнберга до Хага Поуке Историје, стр. 189-198

3. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада ПОЈАМ ГЕНОЦИДА У МЕЂУНАРОДНОМ ЈАВНОМ ПРАВУ, Београд 2013, Правни живот бр.12, том IV стр. 221-238- (Копаоничка школа)

4. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила оверену фотокопију да је рад ушао у Зборник, јер је био у штампи, а сада прилажем и фотокопију целокупног научног рада: ДИПЛОМАТСКЕ АКТИВНОСТИ ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ СА ЦИЉЕМ УПОЗНАВАЊА МЕЂУНАРОДНЕ ЈАВНОСТИ О ОКУПАЦИЈИ СРБИЈЕ И РАТНИМ ЗЛОЧИНИМА ИЗВРШЕНИМ ЗА ВРЕМЕ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА ОД СТРАНЕ АУСТРОУГАРСКЕ И БУГАРСКЕ, Зборник „Сто година од почетка Првог светског рата, историјске и правне студије“ Институт за упоредно право у Београду, Интермекс Београд и Завод за уџбенике и наставна средства Београд, Београд, 2014, стр.419-432

5. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила оверену фотокопију да је рад ушао у Зборник, јер је био у штампи, а сада прилажем и фотокопију целокупног научног рада: МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ АСПЕКТ СРБИЈЕ ИЗМЕЂУ ЗАПАДА И ИСТОКА, Зборник Србија између истока и запада, Факултет за дипломатију и безбедност Универзитет „Унион- Никола Тесла“ У Београду, Београд 2014, стр. 183-213

V. Најмање два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини, или један рад са научног скупа националног значаја објављена у целини и уређивање тематског зборника радова односно часописа.

1. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада РАЊЕНИЦИ И БОЛЕСНИЦИ У ЗАКОНОДАВСТВУ КНЕЖЕВИНЕ И КЊАЖЕВИНЕ СРБИЈЕ ОД 1878-1918.ГОДИНЕ, Тара, 2012, Једанаести тематски међународни научни скуп, Релевантна питања примене међународног кривичног права у националном праву, стр.516-525

2. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада КРИТИЧКИ ПРИКАЗ ОСНИВАЊА И РАДА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ ТРИБУНАЛА ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ У ХАГУ, Београд, 2013, Зборник радова „Хашки Трибунал изазови и реалност“, Удружење за кривично право и криминологију, стр. 115-124

3. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада СУЂЕЊЕ ОКРИВЉЕНИМА ЗА КРИВИЧНА ДЕЛА РАТНИ ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЦИВИЛНОГ СТАНОВНИШТВА ПРЕД МЕЂУНАРОДНИМ ВОЈНИМ СУДОМ У НИРНБЕРГУ И ТОКИЈУ, Тара 2013, Дванаести тематски међународни научни скуп „Међународна кривична дела“, стр. 361-377

4. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила и фотокопију следећег рада НАДЛЕЖНОСТ НАЦИОНАЛНИХ СУДОВА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ ИЗВРШЕНЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ, Београд 2014, Зборник радова „Суђење за ратне злочине пред националним судовима (поводом тридесет година постојања Удружења за кривично право и криминологију, Удружење за кривично право и криминологију, стр. 125-141

5. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз пријаву приложила оверену фотокопију да је рад ушао у Зборник, јер је био у штампи, а сада прилажем и фотокопију целокупног научног рада: **ЗЛОУПОТРЕБА МОЋИ У МЕЂУНАРОДНОМ ПРАВУ ПОСЛЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА**, Тара 2014, Тринаести тематски међународни научни скуп „Злоупотреба моћи“ стр. 308-321

VI. Уређивање тематских зборника радова/часописа

1. ОД НИРНБЕРГА ДО ХАГА ПОУКЕ ИСТОРИЈЕ, Зборник радова, - уредник проф. др Јелена Лопичић Јанчић, Београдски форум за свет равноправних, Београд, 2012

2. Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду Београдског форума за свет равноправних о чланству у уредничком одбору за израду Зборника радова у припреми са међународне конференције „Глобалним миром против глобалног интервенционализма и империјализма“ која одржана у Београду у 21- 23. марта 2014.године

VII. Чланство у уређивачким одборима домаћих и међународних часописа, скупова и струковних удружења, или предавање по позиву на универзитетима у иностранству

1. Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду о одржаном предавању по позиву Факултета политичких наука на предмету Међународно хуманитарно право, на Дипломатској академији политичких наука у Бања Луци, Република Српска

2. Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду Европског центра за мир и развој Универзитета за мир Уједињених Нација, да је учествовала на следећим међународним конференцијама:

- VIII Међународна конференција о помирењу, толеранцији и људској безбедности на Балкану са главном темом „Нови Балкан у свету који се мења са Европом у променама“, Београд, 20.октобар 2012.године

- Европски центар за мир и развој Универзитета за мир Уједињених Нација, IX Међународна конференција о помирењу, толеранцији и људској безбедности на Балкану са главном темом „Нови Балкан и Европа, мир, развој интеграције“, Београд, 11-12.октобар 2013.године

- Међународни округли сто 1914-2014: Претпоставке и очекивања на европској сцени, Европски центар за мир и развој Универзитета за мир Уједињених Нација, Београд 23.април 2014.године

3. Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду да је имала предавање по позиву у Српском лекарском друштву, под називом Статус рањеника и болесника у законодавству Србије 1878-1918.године“, одржано 25.октобра 2012.године

4. Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду Београдског форума за свет равноправних о учешћу на међународној конференцији које је организовао Београдски форум за свет равноправних у Београду:

- Међународна конференција под називом „Глобалним миром против глобалног интервенционализма и империјализма“ одржана у Београду у Сава Центру 22.и 23.марта 2014.године, у оригиналу

5. Поред наведених потврда кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је учествовала и у следећим саветовањима и међународним конференцијама

- Саветовање Удружења за кривично право и криминологију Србије на тему Хашки трибунал – изазови и реалност, Београд-Авала, 5.април 2013.године

- Међународна конференција под називом „Србија између Истока и Запада“, одржана на Академији за дипломатију и безбедност у Београду дана 27.02.2014.године

- Саветовање удружења за кривично право и криминологију Србије на тему „Суђење за ратне злочине пред националним судовима (поводом тридесет година постојања Удружења за кривично право и криминологију, Београд-Авала, 9-10 мај. 2014.године

VIII. Менторство односно чланство у комисијама за израду докторског рада

Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду о ангажовању као предавача из области Међународног права на Европском центру за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених нација у Београду на међународним постдипломским и докторским студијама и чланства у комисијама за израду мастер теза и докторских дисертација, од 24.05.2014. године, у овереној фотокопији.

IX. Менторство односно чланство у комисијама за израду завршног рада на специјалистичким и дипломским академским студијама

Уз пријаву на Конкурс кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила неколико записника о менторству односно чланству у комисијама за израду завршног и мастер рада на матичном Факултету.

С обзиром на горе наведено, други разлог, да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове конкурса је нетачан.

3. Комисија је истакла да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић није поднела одговарајуће доказе о менторству, односно чланству у комисији за израду докторске дисертације за разлику од података о завршном раду и мастер радова који су достављени.

Наиме, кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила Потврду о ангажовању као предавача из области међународног права на Европском центру за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених нација у Београду на међународним постдипломским и докторским студијама и чланства у комисијама за израду мастер теза и докторских дисертација, од 24.05.2014. године, у овереној фотокопији. Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је приложила документацију за завршне радове и мастер радове управо из разлога да докаже своје ангажовање као педагога и професора на свом матичном факултету, јер да не држи добро наставу не би била у бројним комисијама, а и не би била ментор за завршне и мастер студије на матичном факултету. То је разлог што није приложила потврду него је само приложила записнике. Јер то је валидније, него неке табеле анкете од стране студената (анонимне) које увек могу да се прилагоде наручиоцу.

Сходно Одлуци о изменама и допунама критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду Гласник Универзитета у Београду”, број 140/08, 144/08, 160/11, 161/11 и 165/11), нигде није прописано ни за звање ванредног нити за звање редовног професора да

мора да се приложи списак имена и презимена, назив докторске дисертације и високостручне установе. У условима предвиђеним законом чак се само наводи: за редовног професора у чешће у завршним радовима и специјалистичким и дипломским академским студијама. Тако да сматрам да је довољно што сам приложила наведену Потврдну.

С обзиром на горе наведено, трећи разлог, да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове конкурса је нетачан.

4. Комисија је истакла да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове јер није приложила табелу оцењивања од стране студената. У условима конкурса нити у позитивним прописима нигде није истакнут услов да се прилаже табела оцењивања професора од стране студената. Тако да то апсолутно не може бити разлог за неиспуњавање услова конкурса.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић није приложила резултате студентских оцена у настави на Факултету за дипломатију и безбедност Универзитета „Унион - Никола Тесла“. Разлог за то је што се конкурсом то није тражило. Та студентска евалуација се добија на основу анкете, а као што су и све анкете врло релативна ствар, у зависности ко је наручилац, ко то све спроводи, како се спроводи, колики је број од укупног броја студената анкетирани и сл. Познати су случајеви да неки наставници нарочито млађи, да би стекли ауторитет и популарност код студената, дају студентима високе оценое и сл.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је запослена на Факултету за дипломатију и безбедност Универзитета „Унион - Никола Тесла“ у Београду од 2009. године, прво са звањем доцента, па ванредног професора, а од 2014. и редовног професора. Пошто је Факултет за дипломатију и безбедност Универзитета „Унион - Никола Тесла“ приватни факултет, ту су строги услови у погледу статуса професора везаних за одржавање наставе. Јер сви студенти плаћају школарину, која је много већа од школарина на државним факултетима и немају могућност да се касније финансирају из државног буџета што постоји могућност на државним факултетима и уколико нису задовољни са педагошким радом наставника, што се веома брзо може утврдити, тада наставник по веома кратком поступку добија отказ од стране власника факултета, што се на државним факултетима у највећем броју случајева не дешава. Према томе, кандидат са пуном одговорношћу изјављује да је њен рад веома цењен, како код научног наставног већа, тако и код студената и власника Факултета за дипломатију и безбедност Универзитета „Унион - Никола Тесла“.

С обзиром на горе наведено, четврти разлог да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић не испуњава услове конкурса је нетачан.

ДРУГЕ НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ КАНДИДАТА ДР ЈЕЛЕНЕ ЛОПИЧИЋ ЈАНЧИЋ КОЈЕ СУ ОД ЗНАЧАЈА ЗА СТИЦАЊЕ ЗВАЊА РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Такође желим да додам да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић поред наведених научних радова, књига, чланака и приказа има и друге научне активности које су од значаја за стицање научног звања редовног професора.

Кандидат др Јелена Лопичић Јанчић је уз своју пријаву за конкурс навела да је одржала три предавања по позиву, и то 27. јуна 2012. године предавање из међународног хуманитарног права на Дипломатској академији на Факултету политичких наука у Бања Луци, у Републици Српској.

Затим, 25. марта 2013. године одржала је предавање по позиву из међународног кривичног права на Правном факултету у Новом Саду.

Кандидат је одржала и предавање у Српском лекарском друштву у Београду на редовној седници Секције за историју 25. октобра 2012. године са темом Рањеници и болесници у законодавству Србије 1878-1918. године. Српско лекарско друштво је врхунска научна и стручна медицинска организација, где се на њиховим седницама и конференцијама позивају врхунски домаћи и страни медицински научници, професори и практичари да одрже предавања. Веома ретко позивају неког из друштвених наука да одржи предавање. Пошто и они прате међународно хуманитарно право, Женевске конвенције и Међународни Црвени крст у Женеви, оценили су радове, пре свега књиге кандидата др Јелене Лопичић Јанчић веома позитивно и позвали је да одржи предавање које би било интересантно и за медицинаре и од организатора је предавање оцењено као веома успело.

Кандидат др. Јелена Лопичић Јанчић је била и рецензент за уџбеник „Међународно јавно право“ проф. др Зорану Вучинићу, Београд, 2013, издавач Универзитет у Београду, Факултет безбедности.

Комисија уопште није узимала у размарање усавршавање и специјализацију кандидата др Јелене Лопичић Јанчић у иностранству. Да поновим: у иностранству сам боравила преко двадесет година са краћим прекидима у САД и у Холандији:

University of Illinois-Chicago Criminal Justice Cours; Курс Међународног приватног права, Хашка Академија Међународног права, Курс Међународног Јавног права, Хашка Академија Међународног права.

Као бранилац оптужених Срба за ратне злочине пред Међународним трибуналом у Хагу од 1994. до 2007. године користила сам сваки слободан тренутак у Хагу да радим у библиотеци Међународног суда правде у Хагу (која је најснабдевенија библиотека са правном литертуром у свету) где сам проучавала литературу из кривичног права, међународног јавног права, међународног хуманитарног права на енглеском језику. Такође сам присуствовала разним састанцима и конференцијама међународних правника, кривичара, професора, научника и практичара у Хагу, где су разматрана међународноправна, међународна хуманитарна и кривичноправна питања и где сам додатно усавршавала своја знања из међународно правне и кривичноправне терминологије на енглеском језику.

Комисија није узела у обзир ни осам књига кандидата др Јелене Ћ. Лопичић Јанчић. Наиме, то су прве књиге које у српској међународноправној и кривичноправној литератури обрађују проблематику ратних злочина против цивилног становништва, кривичноправну заштиту ратних заробљеника у југословенском кривичном праву, ратних злочина против ратних заробљеника-судска пракса, ратних злочина немачких окупатора у Југославији 1941-1945. године, статус рањеника и болесника у међународном и кривичном праву и ратних злочина против рањеника, болесника и цивилног становништва теорија и пракса, и да су те књиге настале и добрим делом на основу научно истраживачког рада у архивама.

Поред тога наводим књигу "Конзуларни односи и конзуларно право" које се искључиво бави међународноправном области. Осма књига је "Алберт Вајс (1905-1964) живот и дело" је најновија моја књига, која се такође бави међународноправном материјом – међународним хуманитарним правом.

Несхватљиво је да Комисија осам мојих књига није уопште узела у разматрање јер наводно не испуњавам услове конкурса, што је апсурд своје врсте које не знам како да протумачим.

ДРУГИ О КАНДИДАТУ ДР ЈЕЛЕНИ ЛОПИЧИЋ ЈАНЧИЋ

Имајући у виду да су у извештају Комисије о другом кандидату, др. Сањи Данковић Степановић писаним читави есеји и прикази о њеним чланцима и књигама који уз то нису уопште из међународноправне области, већ из привредног и трговинског права а конкурс је, да

поновим за ужу међународноправну област, у овом Приговору наводим да о мојим књигама су изашли прикази у еминентним научним часописима. Приказе су писали експерти за међународноправну област, па те приказе уз овај Приговор прилажем:

1. Приказ књиге написао проф. др Драган Јовашевић – The War Crime against the Civilian Population Referred to in Article 142 of the Penal Code of the Federal Republic of Yugoslavia, - The War Crime against Yugoslav, In Review of International Affairs, Vo. L-LI No. 1087-88, Belgrade 2000, p.57

Напомена: Проф. Др Драган Јовашевић је редовни професор на Правном факултету Универзитета у Нишу и предаје кривично материјално право и међународно кривично право.

2. Приказ књиге написао проф. др Недељко Јованчевић - Статус рањеника и болесника у међународном кривичном праву, у Браничу, часопис за правну теорију и праксу Адвокатске коморе Србије, бр. 1-2, Београд, 2012, стр. 111-113

Напомена: проф. Др Недељко Јованчевић је главни и одговорни уредник Бранича, правни писац и адвокат.

3. Приказ књиге је написао др Душко Димитријевић: Конзуларни односи и конзуларно право, у Мегатренд ревији, бр. 2, Београд 2014, стр. 343-346

Напомена: др Душко Димитријевић научни саветник и директор Института за међународну политику и привреду у Београду

ФАВОРИЗОВАЊЕ КАНДИДАТА ДР САЊА ДАНКОВИЋ СТЕПАНОВИЋ

Из Извештаја се може закључити да др Сања Данковић Степановић не испуњава услове конкурса из следећих разлога:

1. Треба истаћи да кандидат др Сања Данковић Степановић после избора у звање ванредног професора има само једну монографију под насловом „Право и политика конкуренције“, Београд, 2014 која није из међународноправне области, те тиме не испуњава услове конкурса.

Чланке и прилоге које је објавила, укупно 32, после избора у звање ванредног професора кандидат др Сања Данковић Степановић, од тога је само један чланак из међународноправне области и то међународног пословног права. И то у Извештају на страни бр. 12 под бројем 24. „Заједнички пословни подухват са иностраним елементом“, Paragraf Lex – E-Press бр. 283, Београд, 2008. Имајући у виду горе наведено и увида у Извештај комисије, кандидат др Сања Данковић Степановић нема довољно објављених радова из међународноправне области за избор у звање ни ванредног, а камоли редовног професора.

Такође, за избор у звање редовног професора, кандидат др Сања Данковић Степановић има и формално правни недостатак, а то је протек времена од преко 5 година у избор за веће звање које је истекло још 2013.године, значи пре годину дана. Зато се поставља питање у ком својству је предавала читаву ову школску годину на Факултету политичких наука. Члан 65. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/2005, 100/2007, 97/2008, 44/2010, 93/2012, 89/2013) који носи назив „Заснивање радног односа и стицање звања наставника“ предвиђа да лице које је изабрано у звање предавача, доцента и ванредног професора стиче звање и заснива радни однос на период у трајању од пет година.

Такође је и у супротности са чл. 116 став. 3 Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука који носи назив „Поступак избора у звање и заснивање радног

односа“ где се наводи “Ако се ради о конкурс за избор наставника на које се може пријавити и лице које се налази у радном односу на одређено време у звању наставника или асистента, конкурс се расписује најкасније шест (6) месеци пре истека времена за које је наставник односно асистент биран.

Затим у супротности и са чланом 117 став 1 Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука где се наводи да „Наставници и сарадници стичу звања и заснивају радни однос у следећем трајању:- редовни професор - на неодређено време- ванредни професор и доцент - на пет година.....“

Врхунац пристрасности, необјективности и фаворизовање кандидата др Сање Данковић Степановић од стране Комисије се огледа у томе да се у Извештају Комисије наводи да *"Сања Данковић Степановић је самостално установила и развила три нова предмета у области међународног приватног и пословног права на Факултету политичких наука Универзитета у Београду: Међународне пословне трансакције, Права странаца и Увод у право САД, која су студенти специјалистичких и мастер студија високо вредновали и похађали, са различитих смерова и модула."*

Несхватљиво је да професор може сам по свом нахођењу да установљава нове наставне предмете. Ваљда је за наставни План и Програм надлежно Наставно научно веће које установљава тај наставни План и Програм, који не може да било ко од наставника мења по свом нахођењу.

Из свега наведеног, Комисија очигледно фаворизује кандидата др Сању Данковић Степановић, а Комисија треба да буде објективна, непристрасна и правична.

Желим посебно да укажем:

1. Да је Извештај Комисије нетачан, непотпун и пристрасан у делу који се односи на кандидата др Јелену Лопичић Јанчић у коме се наводи да сам објавила свега два рада у периоду од 1998. до 2014.године што није тачно. У том периоду објавила сам 8 књига и 39 научних радова и сви су из међународноправне области.

2. У Извештају комисије се наводи да докторска дисертација није из међународноправне области што је такође нетачно, јер појам и заштита ратних заробљеника је проистекла из низа међународних конвенција које се изучавају у међународном јавном праву, међународном хуманитарном праву и међународном кривичном праву.

3. У свом извештају Комисија је истакла да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић није поднела одговарајуће доказе о менторству, односно чланству у комисији за израду докторске дисертације што је нетачна тврдња, јер је приликом конкурса приложена Потврда о ангажовању као предавача из области међународног права на Европском центру за мир и развој (ЕЦПД) Универзитета за мир Уједињених нација у Београду на међународним постдипломским и докторским студијама и чланства у комисијама за израду мастер теза и докторских дисертација. Сходно Одлуци о изменама и допунама критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду Гласник Универзитета у Београду'', број 140/08, 144/08, 160/11, 161/11 и 165/11), нигде није прописано ни за звање ванредног нити за звање редовног професора да мора да се приложи списак имена и презимена, назив докторске дисертације и високостручне установе. У условима предвиђеним законом чак се само наводи: за редовног професора учешће у завршним радовима и специјалистичким и дипломским академским студијама. Тако да сматрам да је довољно што сам приложила наведену Потврду.

4. У свом Извештају Комисија је истакла да кандидат др Јелена Лопичић Јанчић није приложила табелу оцењивања од стране студената. У условима конкурса нити у позитивним прописима, нигде није истакнут услов да се прилаже табела оцењивања професора од стране студената, тако да то апсолутно не може бити разлог за неиспуњавање услова конкурса. У пријави за конкурс су приложени записници за завршне радове и мастер радове управо из

разлога да докаже своје ангажовање као педагога и професора на свом матичном факултету, јер да не држи добро наставу не би била у бројним комисијама, а и не би била ментор за завршне и мастер студије на матичном факултету а све сходно Одлуци о изменама и допунама критеријума за стицање звања наставника на Универзитету у Београду Гласник Универзитета у Београду'', број 140/08, 144/08, 160/11, 161/11 и 165/11).

Такође желим да истакнем да други кандидат др Сања Данковић Степановић нема испуњене услове конкурса из следећих разлога:

1. Из приложеног др Сања Данковић Степановић има само један објављен рад из материје за коју се бира, а то је међународноправна област док други објављени радови и једна монографија после избора у звање ванредног професора 2008.године су из потпуно друге правне материје која није предмет овог конкурса.

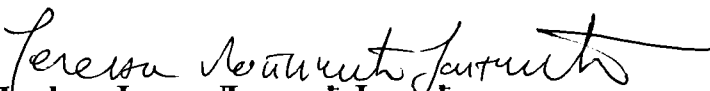
2. Такође, за избор у звање редовног професора, кандидат др Сања Данковић Степановић има и формално правни недостатак, а то је протек времена од преко 5 година у избор за веће звање које је истекло још 2013.године, значи пре годину дана што је у супротности са чл. 64 65. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/2005, 100/2007, 97/2008, 44/2010, 93/2012, 89/2013) и чл. 116 став 3 и 117 Статута Универзитета у Београду – Факултета политичких наука .

С обзиром на горе наведено, кандидат др Јелена Лопичић Јанчић испуњава у потпуности услове конкурса јер су сва четири разлога које је Комисија навела у свом Извештају нетачна, непотпуна и пристрасна и тиме се нарушава углед кандидата др Јелене Лопичић Јанчић, јер увидом у Извештај може се закључити да кандидат има само два објављена научна рада а конкурисала је за избор у звање ванредног односно редовног професора на Факултету политичких наука, што је апсурд своје врсте

Имајући у виду све горе наведено сматрам да је Извештај Комисије непотпун, мањкав, пристрасан, необјективан и заснован на нетачним и непотпуним чињеницама, има формалне недостатке и у супротности је са Законом високом образовању и Статутом Универзитета у Београду – Факултета политичких наука

Због изнетог предлажем да Наставно научно веће Факултета политичких наука у Београду неприхвати извештај Комисије за избор ванредног односно редовног професора за ужу научну међународноправну област и да одреди другу Комисију којој ће наложити да стручно и непристрасно оцени поднете пријаве оба кандидата и поднесе Извештај који ће бити заснован на доказима којима се потврђује испуњеност услова у избор у звање ванредног односно редовног професора за ужу научну међународно-правну област.

У Београду 31.јул 2014.године

Проф др Јелена Лопичић Јанчић
Булевар Михаила Пупина бр. 7, Нови Београд
Мобил: 063 316 574

ПРИЛОЗИ

1. Извештај научном већу Института за криминолошка и социолошка истраживања од 27. августа 2008. године, у фотокопији
2. Књига- АЛБЕРТ ВАЈС (1905-1964) ЖИВОТ И ДЕЛО
3. Чланак – „ДИПЛОМАТСКЕ АКТИВНОСТИ ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ СА ЦИЉЕМ УПОЗНАВАЊА МЕЂУНАРОДНЕ ЈАВНОСТИ О ОКУПАЦИЈИ СРБИЈЕ И РАТНИМ

- ЗЛОЧИНИМА ИЗВРШЕНИМ ЗА ВРЕМЕ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА ОД СТРАНЕ АУСТРОУГАРСKE И БУГАРСKE, Зборник „Сто година од почетка Првог светског рата, историјске и правне студије“ Институт за упоредно право у Београду, Интермекс Београд и Завод за уџбенике и наставна средства Београд, Београд, 2014, стр.419-432 јер у време Конкурса приложена је само потврда, а сада и фотокопија целог научног рада.
4. Чланак - МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ АСПЕКТ СРБИЈЕ ИЗМЕЂУ ЗАПАДА И ИСТОКА, Зборник Србија између истока и запада, Београд 2014, стр. 183-213, јер у време конкурса није био објављен Зборник радова са међународне конференције
5. Чланак - ЗЛОУПОТЕРБА МОЋИ У МЕЂУНАРОДНОМ ПРАВУ ПОСЛЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, Тара 2014, Тринаести тематски међународни научни скуп „Злоупотреба моћи“ стр. 308-321, јер у време Конкурса приложена је само потврда, а сада и фотокопија целог научног рада)
6. Пријава на конкурс кандидата др Јелене Лопичић Јанчић од 26.маја 2014.године, у фотокопији
7. Биографија кандидата др Јелене Лопичић Јанчић од 26.маја 2014.године, у фотокопији
8. Приказ књиге - The War Crime against the Civilian Population Referred to in Article 142 of the Penal Code of the Federal Republic of Yugoslavia,- The War Crime against Yugoslav, In Review of International Affairs, Vo. L-LI No. 1087-88, Belgrade 2000, p.57, у фотокопији
9. Приказ књиге - Статус рањеника и болесника у међународном кривичном праву, у Браничу, часопис за правну теорију и праксу Адвокатске коморе Србије, бр. 1-2, Београд, 2012, стр. 111-113, у фотокопији
10. Приказ књиге - Конзуларни односи и конзуларно право, у Мегатренд ревији, бр. 2, Београд 2014, стр. 343-346, у фотокопији